

[Baunsgaard.]

ved godt, at det ikke er tilfældet. Det, der er det rent faktiske, er, at det ærede medlem ikke med sine argumenter kan overbevise os andre, men det er noget andet. Der er ikke tale om, at vi ikke har villet forhandle. Det har vi altid villet.

Til det ærede medlem hr. Poul Møller, som spørger mig, om jeg ved, hvad der ligger i ordet spilfægteri, og som selv svarer, at deri ligger, at man skulle stille forslag på skrømt, vil jeg sige, at det også var noget i den retning, jeg havde forestillet mig ordet dækkede. Når man her til ligningslovforslagets anden behandling uden selv at have stillet ændringsforslag møder med et dagsordensforslag, så indrømmer jeg, at „på skrømt“, det var noget af det, der lå i mine tanker.

Det er jo oppositionens frie ret at stille forslag, det er også dens frie ret at opfordre regeringen til at gøre det. Jeg er helt enig i, at den økonomiske situation giver al mulig grund til, at vi alvorligt overvejer, hvad der eventuelt skal foretages. Jeg siger ikke, at jeg er helt og aldeles fremmed over for det ærede medlems argumentation, men det, der hidtil har været det faktiske i det, er blot, at vi, hver gang vi har drøftet disse ting, ikke har kunnet blive enige med oppositionen om, at dens forslag har været egnede til at fremme de formål, man egentlig ville fremme.

Mose Hansen: Jeg vil gerne rette en misforståelse hos det ærede medlem hr. Foged, der mente, at vi ikke kunne stemme for dagsordensforslaget. Jeg mener, jeg sagde, at vi syntes, det var på et lidt sent tidspunkt, det kom, og at partiet som sådant er stærkt interesseret i, at der bliver opsparingsforanstaltninger i skattemæssig henseende. Vi mente, det var lidt sent, dagsordensforslaget kom, når vi snart skulle afslutte folketingsåret, men partiet kan altså stemme for dette dagsordensforslag.

Aksel Larsen: Jeg tillader mig at blande mig i debatten for at sige, at jeg begriber ikke, hvorfor de ærede forslagsstillere har stillet dette forslag om motiveret dagsorden. Jeg begriber det ikke; ikke bare fordi det er aldeles meningsløst på dette tidspunkt

at komme og sige til regeringen, at nu må den, formentlig allerede inden folketinget slutter sit arbejde i juni, komme med en række glimrende forslag, der kan medføre en betydelig vækst i den frivillige og private opsparring, men jeg begriber det heller ikke, fordi vi har diskuteret disse forhold, da vi behandlede udskrivningsloven, og der var såmænd tid nok. De to partier, venstre og konservative, var dengang meget ivrige for at få yderligere skattebegunstiget det, man kalder den private opsparring. Det blev ganske vist afvist af os andre, fordi de forslag, der blev skitseret for os, var af en sådan art, at det ikke blev opsparingsviljen, men opsparringsevnen, der blev begunstiget, og da det kom til stykket blev der ikke engang stillet ændringsforslag, som vi kunne tage stilling til her i salen. Jeg går ud fra, at de to partier ejer sådanne kapaciteter, at de selv kunne have udarbejdet i forslagsform noget, der kunne, som de siger, begunstige den private opsparring. Men det forelå ikke, dengang det var aktuelt, og da det var muligt. Jeg synes ærlig talt, at så er det at komme lidt for sent til bussen, at man kommer med det i dagsordenforslagsform nu.

Så er der det ærede medlem hr. Poul Møllers begrædelige tale om, at der ikke tages hensyn til oppositionen, og at der ikke gives indrømmelser til oppositionen. Nej, måske har venstre og de konservative efterhånden opdaget, at i mangfoldige vigtige sager gives der ikke mere ved dørene, og det synes jeg kun er godt. Måske har venstre og de konservative efterhånden opfattet, at den politiske situation og den politiske situationers muligheder er blevet afgørende forandret ved det valg, som fandt sted i november 1960.

(Kort bemærkning).

Foged: Når det ærede medlem hr. Baunsgaard siger, at jeg ikke skal få komplekser med hensyn til udvalgsarbejdet, og at grunden til, at vi ikke kan få de forskellige ting gennemført, er, at vi mangler at kunne overbevise ved hjælp af argumenter, vil jeg gerne sige til det ærede medlem: nej, gang på gang har det været sådan, at vi netop har kunnet overbevise det ærede medlem om, at det, vi sagde, var rigtigt, men